

MASTERTHESIS

Victim-offender mediation: Offenders' motivations for participation

H. M. Rosies

Supervisors

Dr. S. Zebel

L. I. S. A. van den Berg, MSc.

22 februari 2017

UNIVERSITY OF TWENTE

Masterthesis

Victim-offender mediation: Offenders' motivations for participation

Student: Marieke Rosies

University of Twente

Faculty of Behavioural, Management and Social sciences

Master Psychology of Conflict, Risk & Safety

First supervisor: Dr. S. Zebel

Second supervisor: L.I.S.A. van den Berg, MSc.

Enschede, The Netherlands

22 februari 2017

Abstract

There was not much known about the motivations for the willingness to participate in victim-offender mediation (VOM) among offenders. In the literature study was found that emotions play a role in the willingness to participate in VOM, so might future contact with the victim do. Thus, the emotions guilt, reintegrative shame and stigmatizing shame were examined as motivations, combined with the influence of future contact. Also, the preference for the (new) methods of mediation, such as a face-to-face meeting and e-mail exchange, was examined.

The expectation was that participants who were instructed to feel guilty or to experience reintegrative shame would be more inclined to participate in VOM. Participants who were instructed to experience stigmatizing shame would be less inclined to participate. Finally, when participants had to keep in touch with the victim in the future, they would be more inclined to participate in VOM than when they did not have to keep in touch.

The participants were randomly assigned to a condition (future perspective x guilt, reintegrative shame, stigmatizing shame and control group). The participants were instructed to read a scenario about a scam via 'Marktplaats' from the perspective of the offender. After reading the scenario, they had to answer questions about the emotions they experienced and about the possibility of participating in VOM.

Results showed that, as expected, participants who were instructed to feel guilty and participants who were instructed to experience reintegrative shame, were indeed significantly more willing to participate in VOM than the control group. As expected, when the offender had to keep in touch with the victim, he or she was more willing to participate in VOM. Unexpectedly, there was no evidence found for stigmatizing shame.

This research gives an insight into the influence of these motivations, for in practice this might be helpful when mediators try to convince an offender to participate in VOM, because of beneficial outcomes for both parties (victim and offender).

Preface

Writing this master thesis was a great learning experience for me. At the beginning, I did not know much about this topic, so I had to read a lot of literature. After a while, I could start with writing the thesis and creating an experimental research design. During the data collection, I got impatient sometimes, I was afraid I did not get enough participants in time. Finally, the research went very well and I learned a lot, especially from the statistical part of the research.

First of all, I would like to thank my first supervisor Sven Zebel, without his involvement and expertise I could not have done this research. What I really appreciated was the critical feedback and the good help during the writing process. Also, the several meetings at the beginning wherein we exchanged ideas about the research were very helpful to me. I would also like to thank my second supervisor Lisanne van den Berg for her critical feedback and her useful ideas during the writing process.

Finally, I would like to thank my parents and my partner Ramon for being a great support for me during this process. Also, my classmates were a great support during this research by ‘sitting in the same boat’.

Introduction

Victim-offender mediation (VOM) finds its beginning according to Umbreit, Coates and Vos (2004) in Ontario in 1974. VOM is now a commonly used restorative justice practice for all types of crime and all types of offenders. During VOM, which is voluntary, victims get the opportunity to meet the offender with support from a mediator. The victim can explain how the event affected them and can ask the offender questions about the event. Offenders, in turn, can apologize to the victim and can take responsibility for the crime they committed (Umbreit et al., 2004).

There are several methods for mediation between victim and offender. Traditional methods as face-to-face meetings, letter exchanging, conference and shuttle mediation are commonly used methods (Slachtoffer in Beeld [SiB], n.d.). Nowadays it is also possible to use new methods of mediation as the exchange of e-mails or having a video conference (Van Dijk, 2016).

According to Nugent, Williams and Umbreit (2004), VOM has several positive effects for both victims and offenders. Victims who participate in VOM can experience a reduction of anger and fear towards the offender, and experiences higher levels of satisfaction. The offender can experience a heightened awareness of the impact of the crime on the victim, reduction in recidivism and also a higher level of satisfaction.

When looking at potential offenders, there is a difference in commitment to the environment. People who are more integrated into the society they live in and who have relationships with other people in that society are less likely to become an offender (Braithwaite, 1989). They will experience embarrassment and shame when they harm the norms and values of the society. They will also feel some kind of responsibility for the well-being of other people in the society. In contrast to integrated people, people who are not integrated or do not have relationships with others in society, are more likely to become an

offender. They do not suffer from feelings of shame and do not feel some kind of responsibility towards others.

Braithwaite (1989) states that the more individualistic societies such as the Western nations have a higher rate of crime in contrast to the more communitarian societies such as China. For the more communitarian societies, responsibility towards others and the society is of high value. In the more individualistic societies, people strive for personal fulfillment and not for the needs of the society and their family.

In the literature, most of the articles about VOM is from the perspective of the victim (Umbreit et al., 2004). This research, however, will focus on the perspective of the offender. For offenders, it is important to find out that VOM has beneficial outcomes for both parties (victim and offender). When an offender knows that participating in VOM is beneficial, he or she might be more motivated to participate, which is also intent. Also, the risk of recidivism after participation might be reduced, which is a positive outcome for the society. Furthermore, there is not much known about the motivations of offenders why they want to participate in mediation, in contrast to the motivations of victims. That is why this research will solely focus on the offender. The questions of interest are:

- Which motivations of offenders ensure the willingness to participate in mediation, and which motivations do they have to use the new methods of mediation?
- Which emotions play an important role in the willingness to participate in VOM, and what are the consequences when victim and offender have to keep in touch in the future or not?

Needs-Based Model

One way to look at the motivations of both victims and offenders for mediation is through the

Needs-Based model of Shnabel and Nadler (2015). Threats to someone's positive identity through a crime, motivate people to maintain that positive identity towards others. Victims experience a high need for power, control and status because they feel humiliated and weak after a crime. In turn, offenders want to uphold their social-moral identity in front of their environment. They are afraid of being excluded from the community they feel they belong to. When someone violates the moral standards of their environment, being socially excluded can be the sanction. People, and hence offenders, want to keep up their positive identity in front of others because only then they feel they will not be socially excluded. When people in a neighborhood, for instance, find out that a neighbor has committed a crime, there is a great chance that other neighbors will exclude him or her. The offender wants to be (re)accepted by the community he or she might be excluded from and will feel the need to restore his or her moral image. When these needs remain unsatisfied, it can obstruct reconciliation. Thus, satisfying these needs might be helpful for reconciliation (Shnabel & Nadler, 2015).

By making use of VOM, victims and offenders can satisfy their needs because of the exchange of emotions or the expression of apologies, which can possibly lead to reconciliation. The Needs-Based Model is not used very often in the case of VOM, thus it is a possible but not yet proven way to repair needs victims and offenders may have after a crime. Both the victim and the offender might want a restoration of their needs. For the victim, this can be for instance the restoration of the agency and for the offender, this can be the restoration of his moral image. If they meet all requirements that are necessary for restoration, the willingness to reconcile will increase (Shnabel & Nadler, 2015). This process will involve different emotions like guilt and shame, experienced by the offender, which is important to take into account. In the next part, these emotions will be further explained.

Guilt

Guilt is in the current research seen as an unhappy feeling because one has done something bad, in this case, causing harm to a person by scamming via 'Marktplaats' (Hoffman, 1982).

When an offender experiences regret over something bad he has done, this shows it is an important part of being a mature moral agent because someone cares about what he or she has done. This regret is someone's acknowledgment that something with moral value is harmed. The experience of regret has an important restorative function for offenders who need to return to society after they have committed a crime (Williams, 1973).

In a study from Imhoff, Bilewicz and Erb (2012) regret is the result of an empathic perspective towards the victim. It is also less aversive than guilt, it is more associated with the intention to engage in intergroup contact and with positive attitudes towards the group of victims (Frijda, Kuipers & Ter Schure, 1989). Guilt leads to a reflection of the self and it directs attention to the in-group or the self (Tangney & Fischer, 1995). A research of Pagano and Huo (2007) on emotions during the invasion of Iraq, showed that guilt predicted the intention to repair the damage, but not the intention to improve the general situation in Iraq. Thus, it suggests that the less aversive emotion regret is more likely to improve the intergroup attitudes. In turn, the aversive emotion guilt might be more improving for the motivation to repair, according to Pagano and Huo (2007), which is important for the current research.

Guilt plays an important role in the behavior of offenders, it can lead to feelings of tension and remorse. These feelings motivate the need to repair, the offender may confess, apologize and repair the damage (Tangney, Stuewig & Martinez, 2014). With guilt, it is not about a bad 'self' but about a specific bad behavior. It is easier to change that specific behavior than to change the 'self'. Guilt does not affect the person's identity, but it gives them some tension relative to a specific bad behavior (Lewis, 1971). This indicates that it may be more effective for the willingness to participate in VOM when the offender feels

guilty. According to Ferguson et al. (2007) shame and guilt earlier were seen as opposites, while later on, guilt and shame seem to reinforce each other in a positive way. Both these emotions explore whether and how someone can take responsibility for his or her failures. Guilt and shame can compete, but taking them together it can be useful in fulfilling one's obligations and to promote self-integrity, which may be helpful for offenders who consider participating in VOM.

Shame (reintegrative and stigmatizing)

Shame is in the current research seen as an uncomfortable feeling due to a painful focus on the self because of, in this case, one's own shameful behavior (Tangney et al., 2014).

In contrast to guilt, shame can lead to a painful focus on the 'self'. One can feel worthless and inferior. These feelings often activate a defensive reaction such as flight, hide, deny responsibility and blaming other people for what they have done (Tangney et al., 2014). There is also a positive direct effect of shame on recidivism. This means that when shame does not get bothered by a defensive externalization of blame, it decreases the chance of recidivism. Externalization of blame is seen as the defensive pathway, which has a greater chance to follow from feelings of shame. Although, when the defensive pathway (externalization of blame) is not present, the prosocial pathway may appear which is a positive outcome of shame and decreases the chance of recidivism.

There are several theories about shame, but all these theories actually show the same idea. Shame can be on the one hand a positive motivation for reconciliation by apologizing and showing you are not a bad person (Gausel, Vignoles & Leach, 2016). On the other hand, shame can be a negative motivation for reconciliation by hiding and avoiding your responsibilities toward the victim.

First, according to Tangney et al. (2014) shame knows 'two faces', depending on the

context; defensive and pro-social. On the one hand, shame can provoke mainly defensive reactions such as avoid and hide. On the other hand, by leaving out all the factors that can provoke defensive reactions, shame can also provoke pro-social reactions such as helping and apologizing (Gausel et al., 2016).

Second, according to Gausel et al. (2016), there are two different appraisals that can occur; the appraisal of the specific self-defect pathway and the appraisal of concern for condemnation. The appraisal of the specific self-defect pathway leads to the felt-shame pathway and subsequently, moral failure leads to a pro-social motivation which is a positive result of the experience of shame and can be helpful for participating in VOM. These feelings can occur since it is not about a global defect, but only a specific self-defect (Ferguson et al., 2007). When there is no focus on the global defect, but solely on that specific behavior, it can be helpful for the willingness to participate because the offender wants to repair that self-defect. An offender might be more willing to participate in VOM when he or she experiences the positive consequences of the self-defect pathway.

The appraisal of concern for condemnation leads to the felt-rejection pathway and subsequently, moral failure with risk to the social image leads to a self-defensive motivation (Gausel et al., 2016). One positive consequence of ‘concern for condemnation’ can be that offenders are extra motivated to recover the contact. One negative consequence thereof can be that offenders feel threatened, want to avoid it and do not want to recover the contact. Thus, feelings of shame can promote the need to recover the contact (positive consequence), but can also promote the need to avoid the contact (negative consequence). Feelings of shame can thus be beneficial for the willingness to participate in VOM when it motivates the offender to recover the contact.

Finally, another definition of shame from Braithwaite (1989) also shows that shame can be divided into two different ways; reintegrative shame and disintegrative (stigmatizing)

shame. With reintegrative shame, it is intended that it can bring the offender back into the society, while disintegrative shame pushes the offender further away of the society. This definition also has an overlap with the definition of Gausel et al. (2016). The positive consequence of shame is the need to recover the contact: reintegrative shame. The negative consequence is the need to avoid the contact: stigmatizing shame. Reintegrative shame is associated with disapproval by people from the society and thereafter it is intended to reintegrate the offender back into the society through the support they receive from them. Disintegrative (stigmatizing) shame happens when it is impossible to reintegrate the offender back into the society, he or she will be thrown out. There is a difference between reintegrative and disintegrative shame; it is the aim of the shaming and the processes that will follow after the shaming. With reintegrative shame the act of the offender is seen as an evil thing, the offender is not necessarily seen as evil. With disintegrative shame, the offender himself is seen as evil and not only the act.

In the end, there are two different ways of shame, namely; reintegrative shame and stigmatizing shame. The first-mentioned will be expected to have a positive effect on the willingness to participate in VOM, offenders will feel able to repair the damage. From the latter will be expected to have a negative effect on the willingness to participate in VOM, offenders will not feel able to repair the damage.

By a confrontation between victim and offender, the offender can feel ashamed by hearing the painful feelings of the victim and by showing regret or remorse (Van Stokkom, 2001). In particular, the induction of shame seems to be the key for successful victim-offender mediation. Retzinger and Scheff (1996) indicate that this kind of confrontation makes the identification between the two parties possible, and thus the re-acceptance between them.

Another aspect of the motivations from offenders to participate in VOM might be the

knowledge that one must continue to keep in touch with the victim in the future. Victim and offender might be neighbors or colleagues for example. In the literature is found that, according to Staub (2005), forgiving the offender by the victim, seems to be important for the future relationship between them. If the victim can forgive the offender, this might be beneficial for both parties for future contact. In the next part, there will be more about this topic.

Future perspective

The knowledge that other people can view one's behavior as immoral, threatens the moral image of the offender and leads to fear for social exclusion by the environment (Shnabel & Nadler, 2015). As mentioned earlier, victims might want a recovery of their status and control and offenders often want to uphold their moral-social identity, which obviously does not count for every offender. Perhaps they are more willing to participate in mediation when they have to keep in touch with the victim in the future. When the offender does not have to keep in touch with the victim, they will perhaps be less willing to repair the damage with respect to the victim and their environment, since they do not have to fear for social exclusion by them.

When offenders know what they have done and when they have made their apologies in front of the victim, this may facilitate forgiving by the victim (Bies & Tripp, 1998). Especially when victims continue to live close to the offender, forgiving seems to be very important for the future relationship between them (Staub, 2005). When victims and offenders live in the same neighborhood, they do not want a confrontation in the future, they want to avoid that. Thus, forgiveness seems to be an important factor when victim and offender have to keep in touch in the future, which might improve their motivation to engage in VOM.

Traditional methods versus new methods of VOM

As mentioned before, there are several methods for mediation between victim and offender, such as a face-to-face meeting and e-mail exchange (Slachtoffer in Beeld [SiB], n.d.; Van Dijk, 2016). For some victims or offenders, it is preferable to make use of a new method of mediation such as a video conference for instance, because it is too confronting to meet each other in a face-to-face setting.

The best impact of a victim on an offender is probably a face-to-face meeting, but this might not always be desirable (Braithwaite, 1989). When victim and offender meet in a face-to-face context, it is more likely that the offender apologizes to the victim. An apology is usually an important part of the restoration process (Strang & Sherman, 2003). Also, expressing remorse and feeling a real desire for reconciliation among the offender, is a strong predictor for a decrease in future offending.

It is found that reintegration and shaming are most effective when the people who care for the offender take part in the meeting. The reason, therefore, is that offenders are not very likely to give regard to people they do not know, but they rather do that to society members and family (Braithwaite, 1989).

It might be that emotions as guilt and shame have a stronger effect in the more traditional ways of mediation (for instance a face-to-face meeting), (Braithwaite, 1989). People might interpret each other's emotions in a different way when they have a video conference in contrast to a face-to-face meeting (Fullwood, 2007). As mentioned before, it might not always be desirable to have a face-to-face meeting. It can also give a distorted picture of the other person because of emotions that emerge by the confrontation with each other.

In a study of Fullwood (2007) the effect of video-mediated communication was examined. They made a comparison between face-to-face contact and video-mediated

contact. In their study, they found that probably the mitigation of visual signs, eye gaze in particular, has an influence on the way participants interpret each other's messages. For instance, when someone is constantly looking away, the other might think it is avoidance while this may not actually be the case. It can lead to negative perceptions of the other person. People also rated their partner as more favorable in a face-to-face context than in a video-conference for instance.

Thus, when victim and offender have to keep in touch with each other after a crime it might be helpful, according to Fullwood (2007), to have a face-to-face meeting. People see each other as more favorable when they see each other in a face-to-face context which can be conducive for future contact. On the other hand, it might be too confronting to meet each other in real life because of anger and anxiety, so a video conference may also be helpful in that case. This should be taken into account when one proceeds to use this new method of VOM, it may be experienced differently by victims and offenders.

The current research

The focus of this research lies on the motivations of offenders to participate in mediation combined with the use of new methods of mediation, like video-interaction and the exchange of e-mails. There is a little known about the motivations of offenders, such as the fear of social exclusion and the loss of a positive identity towards others, which is mentioned before. For victims, on the other hand, there is much more known, that is why this research will solely focus on the offender. To learn more about these motivations for participation, the following hypotheses have been formulated:

H1: Offenders who are led to experience guilt will be more inclined to participate in victim-offender mediation than offenders who are not led to experience an emotion (control group).

H2: Offenders who are led to experience reintegrative shame will be more inclined to participate in victim-offender mediation than offenders who are not led to experience an emotion (control group).

H3: Offenders who are led to experience stigmatizing shame will be less inclined to participate in victim-offender mediation than offenders who are not led to experience an emotion (control group).

H4: Offenders who are instructed to keep in touch with the victim in the future will be more inclined to participate in victim-offender mediation than offenders who are not instructed to keep in touch with the victim in the future.

There will be a main effect expected for the emotions reintegrative shame and guilt on the willingness to participate in victim-offender mediation. There will also be a main effect expected for contact in the future on the willingness to participate in victim-offender mediation. Finally, there will be an interaction effect expected for the emotions reintegrative shame and guilt, and contact in the future on the willingness to participate in victim-offender mediation. When an offender shows reintegrative shame or guilt and has to keep in touch with the victim in the future, this will lead to an increased motivation to participate in victim-offender mediation. On the other hand, when an offender both shows no emotions (or does show stigmatizing shame) and does not have to keep in touch with the victim, the willingness to participate in victim-offender mediation will decrease.

Method

Participants

The current research was an experimental research among the Dutch population. The participants received a scenario with which they should empathize as an ‘offender’. In fact, it

was not possible to approximate real offenders, partly because of ethical reasons, but also finding a large number of real offenders (who wanted to participate in the study) was difficult. Thus, this should have been the best possible approach for this research. For the current research, it was required to obtain as many participants as possible because there were eight different experimental conditions. The participants were recruited through social media like Facebook and e-mail exchange. By distributing the survey online, it was accessible for a lot of people, they could fill it in anytime and it was anonymous.

It was important to distribute the survey as widely as possible to make sure that all different kind of groups were included in the experiment. Also, asking people personally to fill in the questionnaire by looking at demographic variables. It was not easy to have control over the characteristics of the sample, the characteristics appeared to be skew when looking at gender for instance (see table 1).

Table 1. Characteristics participants (N=303).

	Amount	Percentage
Gender		
Man	63	20.7
Woman	240	78.9
Nationality		
Dutch	246	80.9
German	48	15.8
Other	9	3.0
Education		
Primary school	4	1.3
Low education	17	5.6
Middle education	49	16.1
High education	119	39.1
Science education	96	31.6
Other	18	5.9

Note. There were differences found in the dispersion of level of education in the experimental conditions. The level of education as a covariate in the analyzes indicated no significant ($p > .05$) influence on the willingness to participate in VOM. Thus, it was omitted from the analyzes. The age of the participants ranged from 18 until 91 years old.

Research design

The research was a 4 (guilt, reintegrative shame, stigmatizing shame and neutral) x 2 (contact in the future versus no contact in the future) between subjects experimental design (see also table 2). The dependent variable was the willingness to participate in mediation and the independent variables were the emotions.

Manipulation checks independent measures

To check if the manipulation of reintegrative shame worked in the experiment, the participants received statements about their feelings of reintegrative shame (and guilt). The constructs guilt and reintegrative shame were partly combined in this study because they shared the same items. The items were designed to measure two aspects of the construct: appraisal and action tendencies. The items were answered on a scale ranging from 1 (totally disagree) to 5 (totally agree).

The factor analysis for reintegrative shame showed three different components (eigenvalue higher than 1) while there were two components expected (appraisal and action tendencies). The factor analysis for guilt/reintegrative shame appraisal showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 56.9 percent of the variance. The factor analysis for guilt/reintegrative shame action tendencies consisted of one component (eigenvalue higher than 1) and explained 72 percent of the variance. Finally, the factor analysis for reintegrative shame self-forgiveness showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 73.4 percent of the variance.

Cronbach's alpha was used to examine if these components were reliable.

Guilt/Reintegrative shame appraisal consisted of four items ($\alpha = .74$), an example of an item was: 'I am responsible for the caused damage' (for all items see Appendix I).

Action tendencies consisted of four items ($\alpha = .87$), an example of an item was: 'I would like to repair the damage I caused'. Finally, Reintegrative shame: self-forgiveness consisted of two items (correlation of .47), an example of an item was: 'I can forgive myself for what I did'. These three components were reliable enough to use, thus these were used in the experiment.

For the construct guilt, there was, beside the combined components with reintegrative shame, also another component: experiencing the emotion. The factor analysis showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 65.3 percent of the variance. Cronbach's alpha was used to examine if this component was reliable. This component consisted of four items ($\alpha = .82$), an example of an item was: 'When I look back at the crime I feel very guilty'. This component was also reliable enough to use in the experiment.

Finally, to check if the manipulation of stigmatizing shame worked, the participants received statements about their feelings of stigmatizing shame. The items were designed to measure two aspects of the construct: appraisal and action tendencies. A third component was seen as a manipulation of shame (both reintegrative and stigmatizing): shame; experiencing the emotion. This was also because of shared items. The items were answered on a scale ranging from 1 (totally disagree) to 5 (totally agree).

The factor analysis for stigmatizing shame showed three different components (eigenvalue higher than 1), while there were two components expected (appraisal and action tendencies). The factor analysis for stigmatizing shame appraisal showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 49 percent of the variance. Cronbach's alpha was used to examine if these components were reliable. Appraisal consisted of seven items ($\alpha = .83$), an example of an item was: 'I think that others see me as a bad person'. Action tendencies consisted of four items ($\alpha = .57$). The action tendencies component was not reliable enough and there were two components found (eigenvalue higher than 1), while there

should be one component. There was a new component constructed after splitting up the items: hiding and consisted of two items (correlation of .47). An example of an item was: 'I would like to hide from my environment'. The factor analysis for stigmatizing shame hiding showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 73.7 percent of the variance. Thus after these checks, the components appraisal and hiding were used in the experiment. Cronbach's alpha was also used to examine the component shame: experiencing the emotion. The factor analysis of shame experiencing the emotion showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 65.6 percent of the variance. This component consisted of three items ($\alpha = .72$), an example of an item was: 'I feel very ashamed for what I did' (for all items see Appendix I). This component was also reliable enough and thus used in the experiment.

Dependent measure

The willingness to participate was measured by eleven items that were received by the participants. These items were answered on a scale ranging from 1 (totally disagree) to 5 (totally agree). The items 'I would like to apologize to the victim during a victim-offender meeting' and 'I would like to participate in victim-offender mediation' were examples of measuring this component. As expected, factor analysis showed one component (eigenvalue higher than 1) and explained 55.3 percent of the variance. Cronbach's alpha was used to check the reliability of this component, which consisted of eleven items ($\alpha = .92$). This component was reliable enough and thus used in the experiment.

Procedure

A questionnaire (for an example, see Appendix II) was set up in Qualtrics through which the participants were randomly distributed over the emotion x future contact conditions. This

questionnaire was also spread as a paper-and-pencil version for one condition because of a bug in Qualtrics. First, the participants received an instruction in Qualtrics including informed consent about the experiment and what was expected of them. Second, the participants received some demographic questions about their age, education level etc. Thereafter they received the scenario with which they should empathize. Finally, after reading the scenario (one of the eight different conditions), the participants had to answer questions about VOM and motivations to engage in the (new) methods of VOM. In the end of the survey, the goals of the experiment were explained to the participants, for instance, which factors have been examined and why there were different conditions.

Independent variables

Feelings of guilt, reintegrative shame and stigmatizing shame by the offender were manipulated by how the offender looks at itself after the crime he committed. In the neutral condition, only the story was shown without any manipulation. In the contact-in-the-future conditions, the manipulation was that the offender knows the victim and had to keep in touch with her. Finally, in the conditions where no contact in the future was needed, the situation was manipulated by that the offender and the victim absolutely did not know each other and both lived on the other side of the country and did not have to keep in touch with each other.

In the first condition, the participant ('offender') looked at itself after the incident and experienced guilt, in the second condition, the participant looked at itself after the incident and experienced reintegrative shame. In the third condition, the participant looked at itself after the incident and experienced stigmatizing shame. The fourth condition was neutral. In the fourth condition, the participant read the scenario just as a story without manipulations, so his or her willingness to participate depended on that neutral feeling.

An example of a condition (guilt versus future contact):

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je begint je erg schuldig te voelen over wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je voelt je dan ook erg schuldig tegenover het slachtoffer om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij

dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

In the other seven conditions, there were other emotions (reintegrative shame and stigmatizing shame) manipulated, and in the control group, there was no emotion manipulated. The third paragraph of every scenario entailed the manipulation (or no manipulation in the control condition), in every condition that paragraph was different. In the example above, guilt was manipulated by instructing the participants to have a nagging feeling and feeling guilty about the crime he or she committed. In the reintegrative shame condition, this manipulation had a little overlap with the guilt condition, while in the stigmatizing shame condition there was hardly any overlap. Participants in the future contact conditions were instructed by the fact that he or she knew the victim from a handball team, while in the no contact future victim and offender absolutely did not know each other (for all the experimental conditions, see Appendix III).

Results

Analyses of variance

The manipulation checks and the dependent variable were analyzed with an ANOVA, with the emotion and future contact manipulations as two independent variables and ‘paper-and-pencil version or digital version’ as a covariate.

Firstly, it was examined whether the emotion manipulation was successful in eliciting the emotions as intended among participants; as such, the emotion manipulation check measures were analyzed. Second, to test the hypotheses, the willingness to participate in VOM was analyzed as a dependent variable.

Manipulation checks

Guilt/Reintegrative shame (appraisal). No significant effects emerged on the guilt/reintegrative shame appraisal measure, all F s < 1.64, all p s > .18. Thus, unexpectedly, the manipulation of emotion did not induce differences in the degree of guilt/reintegrative shame appraisals that participants made.

Guilt (experiencing). Unexpectedly, no main effect emerged of the emotion manipulation on the guilt experiencing measure, nor did the interaction effect reach significance, all F s < .50, all p s > .68. The main effect of future perspective (contact: $M = 4.48$, no contact: $M = 4.34$) was marginally significant, $F(1, 295) = 3.80$, $p = .052$, partial eta-squared = .013. Thus, unexpectedly, participants reported stronger feelings of guilt in the future contact condition than in the no contact condition.

Guilt/Reintegrative shame (action tendencies). Unexpectedly, no main effect emerged of the emotion manipulation on the guilt/reintegrative shame action tendencies measure, nor did the interaction effect reach significance, all F s < 1.75, all p s > .16. The main effect of future perspective (contact: $M = 4.34$, no contact: $M = 4.05$) was significant, $F(1, 295) =$

11.92, $p = .001$, partial eta-squared = .039. Thus, unexpectedly, participants reported stronger action tendencies of guilt/reintegrative shame in the future contact condition than in the no contact condition.

Stigmatizing/Reintegrative shame (experiencing). Unexpectedly, no significant main effect emerged of the emotion manipulation on the stigmatizing/reintegrative shame experiencing measure, nor did the interaction effect reach significance, all F s < .83, all p s > .48. The main effect of future perspective (contact: $M = 4.46$, no contact: $M = 4.21$) was significant, $F(1, 295) = 11.34$, $p = .001$, partial eta-squared = .037. Thus, unexpectedly, participants reported a stronger experience of stigmatizing/reintegrative shame in the future contact condition than in the no contact condition.

Reintegrative shame (self-forgiveness). As expected, the main effect of the emotion manipulation for this variable was significant, $F(3, 295) = 3.72$, $p = .012$, partial eta-squared = .036. Contrast analyzes showed that participants were significantly less self-forgiving in the stigmatizing shame condition ($M = 2.80$, $SD = 0.85$) than in the control ($M = 3.20$, $SD = 0.84$) ($p = .004$) and reintegrative shame ($M = 3.19$, $SD = 0.83$) condition ($p = .005$). Unexpectedly, the stigmatizing shame condition did not differ from the guilt condition ($M = 3.14$, $SD = 0.77$), ($p = .109$). No other significant differences emerged between conditions, all p s > .11. There was also no significant interaction effect found.

Stigmatizing shame (appraisal). As expected, a marginal significant main effect of the emotion manipulation emerged on the stigmatizing shame appraisal measure, $F(3, 295) = 2.45$, $p = .064$, partial eta-squared = .024. Contrast analyzes showed that participants reported a significantly stronger appraisal of stigmatizing shame in the stigmatizing shame condition ($M = 3.58$, $SD = 0.75$) than in the control ($M = 3.36$, $SD = 0.62$) ($p = .047$) and reintegrative shame ($M = 3.19$, $SD = 0.83$) condition ($p = .01$). Unexpectedly, the stigmatizing shame condition did not differ from the guilt condition ($M = 3.33$, $SD = 0.67$) ($p = .167$). No other

significant differences emerged between conditions, all $ps > .17$. The main effect of future perspective (contact: $M = 3.55$, no contact: $M = 3.32$) was significant, $F(1, 295) = 11.37$, $p = .001$, partial eta-squared $= .037$. Thus, unexpectedly, participants reported a stronger appraisal of stigmatizing shame in the future contact condition than in the no contact condition. There was no significant interaction effect found.

Stigmatizing shame (hiding). As expected, a marginal significant main effect of the emotion manipulation emerged on the stigmatizing shame hiding measure, $F(3, 295) = 2.39$, $p = .068$, partial eta-squared $= .024$. Contrast analyzes showed that participants reported a stronger feeling of stigmatizing shame hiding in the stigmatizing shame condition ($M = 3.82$, $SD = 0.91$) than in the guilt ($M = 3.35$, $SD = 0.80$) ($p = .029$) and reintegrative shame ($M = 3.51$, $SD = 0.92$) condition ($p = .025$). The difference between the stigmatizing shame and control condition was marginally significant (control: $M = 3.55$, $SD = 0.91$), ($p = .057$). No other significant differences emerged between conditions, all $ps > .60$. The main effect of future perspective (contact: $M = 3.66$, no contact: $M = 3.46$) was significant, $F(1, 295) = 6.16$, $p = .014$, partial eta-squared $= .020$. Thus, unexpectedly, participants reported a stronger feeling of stigmatizing shame hiding in the future contact condition than in the no contact condition. There was no significant interaction effect found.

The covariate paper-and-pencil version or digital version did not have an influence on any of the analyses reported above (all $Fs < 2.29$, all $ps > .13$), none of them were found significant.

Thus, the manipulations of reintegrative shame self-forgiveness, stigmatizing shame appraisal and stigmatizing shame hiding worked as intended. The manipulation checks showed a main effect of these emotion manipulations. Unexpectedly, the other emotion manipulations did not work as intended.

Hypotheses testing

Willingness to participate. The prediction was that participants for whom guilt and reintegrative shame was manipulated, would be more willing to participate in VOM. As expected, the willingness to participate indicated a significant main effect (see table 2) of the emotions, $F(3, 295) = 3.67, p = .013$, partial eta-squared $= .036$. Consistent with hypothesis one, participants in the guilt condition reported a stronger willingness to participate in VOM than participants in the control condition ($p = .003$). In addition, consistent with the second hypothesis, participants in the reintegrative shame condition reported a stronger willingness to participate in VOM than participants in the control condition ($p = .049$). There was also found a difference between the stigmatizing shame and the guilt condition, which indicates that participants in the stigmatizing shame condition reported a lower willingness to participate in VOM than participants in the guilt condition ($p = .014$).

The third hypothesis posited that participants for whom stigmatizing shame was manipulated, would be less willing to participate in VOM than participants in the control condition. Unexpectedly, there was no significant ($p = .517$) evidence found for this prediction.

Future perspective. The fourth hypothesis posited that a manipulation of future contact would have an effect on the willingness to participate in VOM. There has been found a significant main effect for this prediction, $F(1, 295) = 11.00, p = .001$, partial eta-squared $= .036$. Participants who had to keep in touch ($M = 3.96, SD = 0.60$) with the victim were obviously more inclined to participate in VOM than participants who did not have to keep in touch ($M = 3.73, SD = 0.78$) with the victim. There was no significant interaction effect found between the emotions and future perspective on the willingness to participate in VOM.

Table 2. Overview results of the emotions and future perspective on the willingness to participate in VOM presented in means (*M*) plus standard deviation (*SD*) (N=303).

	Guilt	Stigmatized shame	Reintegrative shame	Control group
<i>M</i>	3.98 ^a	3.76 ^{bc}	3.93 ^{ac}	3.68 ^b
<i>SD</i>	0.65	0.75	0.70	0.69

Note. Means with different subscripts differ at $p < .05$.

The results of the analyzes did not change very much when the participants which did not answer the manipulation check correctly, were excluded from the study. Paper-and-pencil version or digital version as a covariate within the analyzes did also not make a big difference between the results. Only for the interaction effect, it did between the emotions and future perspective on the willingness to participate. This effect was not significant when paper-and-pencil version or digital version was included as a covariate ($p > .05$). Items were answered on scales ranging from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree).

Exploratory analyses

Perceptions of different forms of VOM. In table 3 below were the results of the forms of VOM who were seen as favorable by the participants. The correlation between the preference for a specific form of VOM and the willingness to participate in VOM was examined through a Pearson's correlation. The forms of VOM were randomly presented to the participants in the questionnaire (the digital version). There was also examined if there were great differences in means for the variable future perspective. It was obviously that both when there was contact in the future and when there was no contact in the future, face-to-face was seen as most favorable form. All the correlations appeared to be not very highly, only face-to-face had a moderate positive correlation.

Table 3. Overview of the perceptions of different forms of VOM displayed in means (*M*) combined with the willingness to participate. The differences between future perspective also displayed in means (*M*) (N=303).

	<i>M</i>	Correlation	Future contact <i>M</i>	No future contact <i>M</i>
Face-to-face meeting	3.87	.594**	4.02	3.73
Letter exchange	3.14	-.119*	3.03	3.24
Shuttle mediation	2.41	.125*	2.39	2.42
Recovery group meeting	1.93	-.097	2.00	1.87
E-mail exchange	2.92	-.086	2.80	3.03
Video-calling (skype session)	2.57	-.131*	2.44	2.70
Video-interaction (video messages)	2.48	.178**	2.44	2.51
Online dialogue (online chat session)	2.83	.258**	2.57	3.07

Note. Items were answered on scales ranging from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree).

* $p < .05$; ** $p < .01$.

Discussion

The most important intention of the research was finding out which motivations offenders had to participate in VOM. These motivations could be the experience of the emotions guilt and reintegrative shame, of which was expected to be beneficial for the willingness to participate in VOM. From the emotion stigmatizing shame was expected that it had a negative influence on the willingness to participate in VOM. Another expectation for an increased willingness to participate was when an offender had to keep in touch with the victim. For practice, this could be helpful in supervising potential victim-offender meetings. When an offender knows that VOM has beneficial outcomes for both parties (victim and

offender), he or she might be more willing to participate. Also, the risk of recidivism might be reduced when an offender participated in VOM.

The most important findings were that, as expected, participants instructed to feel guilty were more inclined to participate in VOM than the control group. Participants who were instructed to experience reintegrative shame were, as expected, more inclined to participate in VOM than the control group. Unexpectedly, there was no evidence found for stigmatizing shame. However, participants did experience a higher level of stigmatizing shame, and they were less willing to participate in VOM than participants in the guilt and reintegrative shame group. As expected, participants who had to keep in touch with the victim after the crime were more inclined to participate in VOM than participants who did not have to keep in touch with the victim.

The evidence found for the emotions was presumably not the result of a real experience of guilt, reintegrative shame and stigmatizing shame when looked at the manipulation checks. In the manipulation check was found that reintegrative shame self-forgiveness, stigmatizing shame appraisal and hiding worked as intended. The other manipulation checks did not work as intended, therefore these emotions were actually not manipulated. Thus, that might explain the differences found between the conditions in the willingness to participate. For the emotion guilt, there was, unfortunately, no evidence found at the manipulation checks, thus this manipulation did not work at all. As mentioned, self-forgiveness worked as intended according to the manipulation check, at the hypotheses testing there was also evidence found for this emotion. Thus, the participants in the reintegrative shame condition truly did experience a higher level of self-forgiveness. Also, the participants in the stigmatizing shame condition truly did experience a higher level of appraisal and hiding according to the manipulation checks. However, at the hypotheses testing there was no evidence found for this emotion, despite the evidence found at the

manipulation checks.

The experimental conditions were set up in a way in which it was not specifically about the ‘offender’, but more about the crime he had committed. It was intended that the participant would experience a feeling of guilt or shame about the crime they committed, not about their ‘self’. This might have been helpful in the current research for the participant’s willingness to participate in VOM. According to Lewis (1971), feelings of guilt did not affect a person’s identity, but it gave them some tension relative to a specific behavior, in this case, the crime he committed. His research also indicated that it was easier to change that specific behavior than changing the ‘self’. The results of the current research might be due to the absence of a negative focus on the ‘self’ instead of the manipulation of the emotions. When there is no negative focus on the ‘self’, participants might be more willing to participate.

In this research two forms of shame have been used; reintegrative and stigmatizing shame, with reintegrative shame as a ‘positive’ form of shame and stigmatizing shame as a ‘negative’ form of shame. An explanation for this split came from several theories (Tangney et al., 2014; Gausel et al., 2016; Braithwaite, 1989) about feelings of shame in offenders. Shame could be on the one hand a positive factor for reconciliation motivating intentions to apologize and taking responsibility, on the other hand, it could be a negative factor for reconciliation motivating intentions to hide and avoid responsibilities (Gausel et al., 2016). It was attempted to let the participants experience feelings of ‘positive’ shame in one condition and ‘negative’ shame in another condition to find out if it made a difference in the willingness to participate. Reintegrative shame indeed showed an increase in the willingness to participate in VOM, the participants experienced higher levels of ‘positive’ shame and were more willing to repair the damage. According to Braithwaite (1989), reintegrative shame was associated with bringing the offender back into society and seeing the act of the offender as a bad thing and not the offender himself. Disintegrative shame was associated

with seeing the offender himself as bad and pushed the offender even further away from the society.

In the literature, there was not much found about the role of future perspective in the case of victim-offender mediation. What Baumeister (1997) did found was that offenders could feel threatened by the knowledge that other people, for instance, neighbors could view their behavior as immoral. This could lead to fear for social exclusion by the environment. Offenders themselves mostly saw their behavior as lawful. However, these offenders suffered from their moral-social identity that has been threatened. These factors could be a motivation for offenders to reconcile. For instance, the victim was a neighbor and the offender and the victim had to see each other again after a crime, that might have been a threatening idea for the offender. Most offenders wanted to uphold their moral-social identity to others. This might have been of influence when offenders thought about seeing the victim again in the future, on the willingness to participate in VOM.

According to Staub (2005), the forgiving of the offender by the victim seemed to be very important for the future relationship between them, especially when they lived close to each other. In the current research, there were participants who were instructed to imagine future contact with the victim and participants who were not instructed to imagine future contact. When the participants were instructed to imagine future contact, they had to imagine that they were teammates in a handball team so they had to meet each other weekly during the training or during matches. The expectation was that when the offender had to meet the victim again every week after the crime, this would increase the willingness to participate. This expectation was confirmed by the research.

In another study from Fullwood (2007) was a new method of VOM examined, namely the effect of video-mediated communication instead of the more traditional methods of mediation (such as letter exchange). There was a comparison made between face-to-face

contact and video-mediated contact. They found that people would see each other as more favorable when they saw each other face-to-face, which could be a positive motivation when there was future contact envisioned. On the other hand, it could also be too confronting to meet in real life because of negative feelings. A video conference could also be helpful when a face-to-face meeting is not preferable.

Limitations

A partly limitation of the current research was the manipulation, the manipulation check showed that reintegrative shame (self-forgiveness) and stigmatizing shame (appraisal and hiding) worked as intended. It was also clear that guilt did not work as intended, actually, the feelings of guilt were not manipulated according to the manipulation check. An explanation, therefore, could be that the guilt manipulation was related to the reintegrative shame manipulation in terms of being a 'positive' motivation for reconciliation, reintegrative shame (self-forgiveness) worked, guilt not as a manipulation but it did at the hypotheses testing. There might also have been other underlying factors that could clarify the results. For instance, when the questionnaire was collected by real offenders, they might have felt less guilty than the participants in the current study. In addition, the absence of stigmatizing shame in the guilt and reintegrative shame conditions could also have caused the increase in the willingness to participate at the hypotheses testing. Stigmatizing shame (appraisal and hiding) seemed to have worked according to the manipulation check. However, there was no evidence found for this emotion, although participants did experience this emotion to a higher extent.

The questionnaire, as mentioned before, was also spread as a paper-and-pencil version for one condition because of a bug in Qualtrics. Every participant had to fill in a manipulation check question to check if they had read the scenario consequently. The participants who

filled in the paper-and-pencil version mostly answered that question incorrectly. There has been checked for this factor as a covariate during the analyses. It appeared that this factor did not have an influence on the outcomes of the research.

Inspection of the received feedback of participants after they completed the questionnaire revealed that some of them found it difficult to empathize with the offender. They could not imagine they were the offender, and so could not fill in the questionnaire from that perspective. This might have had an influence on the results, although this was difficult to check for during the analyses. It was not specifically asked in the questionnaire, only participants could leave a message to the researcher afterward. On the other hand, some participants found that the crime was not serious enough. They found that mediation, in this case, was not highly necessary because it was not about a murder or robbing for instance. Possible explanations for these different views on the scenarios could lie in the origin of the participants (nurture). Some have grown up, for instance, in a neat area where it was not usual to come into contact with criminality, they learned the 'good' things from their parents and had helpful role-models. Others might have grown up in a deprived area where people are accustomed to criminality, for example fighting on the street or robberies, they might have learned that those bad things were 'correct'. This might be an explanation for the different views on the scenarios. In a study of Zimmerman and Messner (2010) about the occurrence of offenses among men and women was found that especially men were more likely to engage in offensive behavior in a disadvantaged neighborhood. In addition, in low-income neighborhoods, the exposure to violent peers was greater.

Also, nature might have played a role in how participants experienced the scenario. Some personality traits, just as in real offenders, could determine how one reacted in a certain situation wherein a crime occurred. In a study of Krueger et al. (1994) was examined which scales from the Multidimensional Personality Questionnaire (MPQ) were correlated with

measures of delinquency among males and females. For example, the Aggression scale was positively associated with delinquency among both males and females. Participants who would score highly on the Aggression scale of the MPQ might have interpreted the scenario in a different way than participants who would score low on that scale.

Finally, it was not possible to perform this research under real offenders. It might be that the participants who filled in this questionnaire, reacted differently than a real offender might do. Guilt was shown to be experienced strongly among the participants, this could also be a 'natural' reaction from an innocent person on a crime. It might be that real offenders are less sensitive to feelings of stigmatizing shame because offenders who structurally committed a crime, might already express less remorse, feelings of guilt and feelings of responsibility. In that case, a manipulation of stigmatizing shame could work less for those offenders. A case study of Szmania and Mangis (2005) indicated that in restorative and traditional contexts, it was difficult for an offender to express remorse. In their study was found that the offender of interest, the best could express his remorse in a restorative justice setting than in a traditional justice setting. Daly (2003) interviewed offenders who took part in conferences with victims about a crime they had committed. From the offenders, 74% said that they felt sorry for their deed, 47% said they felt sorry for the victim (after the conference). She also found that over half of the offenders expressed remorse, but the offenders who apologized to the victim did not always do that voluntarily. There was also asked if the victim's story had an effect on the offender, in 43 percent of the cases they agreed, but most said it did not or only a little. Thus, offenders might be less sensitive to feelings of stigmatizing shame because in most cases they already did not honestly felt sorry for their deed or for the victim according to Daly (2003).

Implications

Since there was a little known about the motivations of offenders why they would participate

in VOM, future research should keep a focus on these motivations. The current research focused on the motivations of offenders such as the emotions who played a role and future perspective. Beside these motivations, there were several other possible motivations to examine. As mentioned before and partly found in the current research, social exclusion could be a strong motivation to explore further. As mentioned before, offenders felt threatened by the idea that others might exclude them from the society after they committed a crime. To examine this factor it might be an idea to collect the reactions on a scenario in which the offender would be excluded from the society and what the (negative) consequences are for him or her after the crime. By asking the participants questions about the scenario and how they would feel in that case, it may be possible to investigate the role of social exclusion.

For future research, it might also be very interesting to reproduce a research like this under real offenders. It might give other results than previous researches whereby no real offenders were involved. For example, a similar experiment with other scenarios among real offenders might give an indication of which factors play a role in the willingness to participate. It may be difficult to find a large number of offenders who want to participate in an experiment. Therefore, a case-study could also give useful information about the perceptions of the offender after he committed a crime.

Finally, this research gives an insight into the influence of the previously described factors, for in practice this might be helpful when mediators try to convince an offender to participate in VOM. Participating in VOM has beneficial outcomes for both parties (victim and offender). When an offender participates in VOM, the risk of recidivism will also decrease which is the best possible outcome for everyone (victim, offender and the society).

References

- Baumeister, R. F. (1997). *Evil: Inside human violence and cruelty*. New York, NY: WH Freeman.
- Bies, R. J., & Tripp, T. M. (1998). Revenge in organizations: The good, the bad, and the ugly. In R.W. Griffin et al. (Eds.), *Monographs in organizational behavior and industrial relations* (pp. 49–67). Stamford, CT: JAI Press, Inc.
- Braithwaite, J. (1989). *Crime, shame and reintegration*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Daly, K. (2003). Mind the gap: Restorative justice in theory and practice. *Restorative Justice and Criminal Justice: Competing or Reconcilable Paradigms*, 219-236.
- Ferguson, T. J., Brugman, D., White, J. E., & Eyre, H. L. (2007). Shame and guilt as morally warranted experiences. In J. L. Tracy, R. W. Robins, & J. P. Tangney (Eds.), *The self-conscious emotions: Theory and research* (pp. 330–348). New York, NY: Guilford Press.
- Frijda, N. H., Kuipers, P., & Ter Schure, E. (1989). Relations among emotion, appraisal, and emotional action readiness. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(2), 212-228.
- Fullwood, C. (2007). The effect of mediation on impression formation: A comparison of face-to-face and video-mediated conditions. *Applied Ergonomics*, 38(3), 267–273.
- Gausel, N., Vignoles, V. L., & Leach, C. W. (2016). Resolving the paradox of shame: Differentiating among specific appraisal-feeling combinations explains pro-social and self-defensive motivation. *Motivation and Emotion*, 40(1), 118-139.
- Hoffman, M. L. (1982). Affect and moral development. *New Directions for Child Development*, 1982(16), 83–103
- Imhoff, R., Bilewicz, M., & Erb, H. P. (2012). Collective regret versus collective guilt:

- Different emotional reactions to historical atrocities. *European Journal of Social Psychology*, 42(6), 729-742.
- Krueger, R. F., Schmutte, P. S., Caspi, A., Moffitt, T. E., Campbell, K., & Silva, P. A. (1994). Personality traits are linked to crime among men and women: Evidence from a birth cohort. *Journal of Abnormal Psychology*, 103(2), 328-338.
- Lewis, H. B. (1971). Shame and guilt in neurosis. New York, NY: International Universities Press.
- Nugent, W. R., Williams, M., & Umbreit, M. S. (2004). Participation in victim-offender mediation and the prevalence of subsequent delinquent behavior: A meta-analysis. *Research on Social Work Practice*, 14(6), 408-416.
- Pagano, S. J., & Huo, Y. J. (2007). The role of moral emotions in predicting support for political actions in post-war Iraq. *Political Psychology*, 28(2), 227-255.
- Retzinger, S. M., & Scheff, T. J. (1996). Strategy for community conferences: Emotions and social bonds. In B. Galaway and J. Hudson (Eds.), *Restorative justice: International perspectives* (pp. 315-336). Monsey, NY: Criminal Justice Press.
- Shnabel, N., & Nadler, A. (2015). The role of agency and morality in reconciliation processes: The perspective of the needs-based model. *Current Directions in Psychological Science*, 24(6), 477-483.
- Slachtoffer in Beeld, n.d. Zes stappen. Retrieved on June 24th, 2016 via <https://www.slachtofferinbeeld.nl/Hoe-werkt-het2/Hoe-werkt-het1/>
- Staub, E. (2005). Constructive rather than harmful forgiveness, reconciliation, and ways to promote them after genocide and mass killing. In E. L. Worthington Jr. (Ed.), *Handbook of Forgiveness* (pp. 443-459). New York, NY: Routledge.
- Strang, H., & Sherman, L. W. (2003). Repairing the harm: Victims and restorative justice. *Utah Law Review*, 1, University of Utah.

- Szmania, S. J., & Mangis, D. E. (2005). Finding the right time and place: A case study comparison of the expression of offender remorse in traditional justice and restorative justice contexts. *Marquette Law Review*, 89(2), 335-358.
- Tangney, J. P., & Fischer, K. W. (1995). Self-conscious emotions and the affect revolution: Framework and overview. In J. P. Tangney & K. W. Fischer (Eds.), *Self-conscious emotions: The psychology of shame, guilt, embarrassment, and pride* (pp. 3-22). New York, NY: Guilford Press.
- Tangney, J. P., Stuewig, J., & Martinez, A. G. (2014). Two faces of shame: the roles of shame and guilt in predicting recidivism. *Psychological science*, 25(3), 799-805.
- Umbreit, M. S., Coates, R. B., & Vos, B. (2004). Victim-offender mediation: Three decades of practice and research. *Conflict Resolution Quarterly*, 22(1-2), 279-303.
- Van Dijk, J. (2016). *Predicting and evaluating participation in ICT forms of victim-offender mediation*. Master thesis. Enschede, University of Twente.
- Van Stokkom, B. A. M. (2001). Herstelbemiddeling en de organisatie van schaamte. Werken aan emoties. In H. Boutellier, H. Kunneman, e.a. (Red.), *De straf voorbij. Morele praktijken rondom het strafrecht* (pp. 74-88). Amsterdam: SWP.
- Williams, B. (1973). *Problems of the self: Philosophical papers*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Zimmerman, G. M., & Messner, S. E. (2010). Neighborhood context and the gender gap in adolescent violent crime. *American Sociological Review*, 75(6), 958-980.

Appendix I

Constructs, dimensions and items

Constructen	Dimensies	Items
Schuld(gevoel) Definitie: De mate waarin een persoon zich verantwoordelijk voelt over de daad die hij/zij heeft begaan, een negatief gevoel ervaart en gemotiveerd is om de schade die hij/zij heeft aangericht te herstellen.	Appraisal: - Verantwoordelijk voor daad - Afkeuring voor eigen gedrag - Schade bij het slachtoffer Ervaring van emotie: - Onaangenaam gevoel - Knagend geweten - Gevoelens van berouw/spijt - Gevoelens van verantwoordelijkheid Actietendensen: - Schade willen herstellen - Het willen goedmaken met het slachtoffer - Verantwoording willen nemen voor daad - Excuses willen maken aan het slachtoffer	- Het slachtoffer heeft door mijn toedoen schade opgelopen. - Ik ben verantwoordelijk voor de schade die is ontstaan. - Ik keur mijn eigen gedrag af. - Ik neem verantwoordelijkheid voor de gevolgen van mijn daad. - Ik ervaar gevoelens van spijt als ik terugdenk aan het misdrijf. - Ik ervaar een onaangenaam gevoel sinds het misdrijf heeft plaatsgevonden. - Ik voel me verantwoordelijk voor mijn daden. - Als ik terugdenk aan het misdrijf voel ik me erg schuldig. - Ik heb het gevoel dat ik het moet goedmaken met het slachtoffer. - Ik wil graag de schade die ik heb aangericht herstellen. - Ik voel de behoefte om mijn excuses aan te bieden aan het slachtoffer. - Ik wil de verantwoording nemen voor wat ik heb gedaan.
Reïntegratieve schaamte (overlap met schuld) Definitie: De mate waarin een persoon zich verantwoordelijk voelt voor de schade die hij/zij heeft aangericht, een negatief pijnlijk gevoel ervaart en gemotiveerd is om de schade die hij/zij heeft aangericht te herstellen.	Appraisal: - Verantwoordelijk voor daad - Afkeuring voor eigen gedrag - Schade bij het slachtoffer Ervaring van emotie: - Gevoelens van schaamte - Rot gevoel - Beschaamd gevoel over eigen gedrag	- Het slachtoffer heeft door mijn toedoen schade opgelopen. - Ik ben verantwoordelijk voor de schade die is ontstaan. - Ik neem verantwoordelijkheid voor de gevolgen van mijn daad. - Ik keur mijn eigen gedrag af. - Ik schaam me erg voor wat ik heb gedaan. - Ik ervaar een rot gevoel als ik denk aan de daad die ik heb begaan. - Ik zou het liefst verdwijnen als ik aan mijn eigen gedrag denk.

	Actietendensen: - Schade willen herstellen - Het willen goedmaken met het slachtoffer - Verantwoording willen nemen voor daad - Excuses willen maken aan het slachtoffer - Jezelf in staat achten leven te beteren - Jezelf kunnen vergeven - Respecteren van zelf - Jezelf in staat achten daden uit te leggen	- Ik heb het gevoel dat ik het moet goedmaken met het slachtoffer. - Ik wil graag de schade die ik heb aangericht herstellen. - Ik voel de behoefte om mijn excuses aan te bieden aan het slachtoffer. - Ik wil de verantwoording nemen voor wat ik heb gedaan. - Ik acht mijzelf in staat om mijn gedrag te verbeteren. - Ik kan mezelf vergeven voor wat ik heb gedaan. - Ik respecteer mijzelf als persoon. - Ik kan aan het slachtoffer uitleggen waarom ik deze daad heb begaan.
Stigmatiserende schaamte Definitie: De mate waarin een persoon zich schaamt voor de daad die hij/zij heeft begaan en zich het liefst zou verbergen, zich hiervoor niet verantwoordelijk voelt, de schuld het liefst op een ander zou willen afschuiven en niet gemotiveerd is om de schade te herstellen.	Appraisal: - Afkeuring door omgeving - Negatieve gedachten over jezelf - Gedachten over het misdrijf - Verlies van zelfrespect - Waardeloosheid Ervaring van emotie: - Gevoelens van schaamte - Rot gevoel - Beschaamd gevoel over eigen gedrag Actietendensen: - Jezelf willen verbergen voor anderen - Geen verantwoording willen nemen voor daad - Schuld op een ander willen afschuiven - Jezelf niet tot goede daden in staat zien	- Ik denk dat anderen mij als een slecht persoon zien. - Ik zie mijzelf als een slecht persoon. - Ik denk dat anderen mij niet meer zullen respecteren. - Ik kan geen respect opbrengen voor mezelf. - Ik vind mezelf als persoon waardeloos. - Ik denk dat mijn omgeving me afwijst na wat ik heb gedaan. - Ik voel me afgewezen door mijn omgeving. - Ik schaam me erg voor wat ik heb gedaan. - Ik ervaar een rot gevoel als ik denk aan de daad die ik heb begaan. - Ik zou het liefst verdwijnen als ik aan mijn eigen gedrag denk. - Ik zou mezelf willen verbergen voor mijn omgeving. - Ik zou mezelf willen verbergen voor het slachtoffer. - Ik zou iemand anders de schuld willen geven van wat ik heb gedaan. - Ik acht mijzelf niet in staat om de schade die ik bij het slachtoffer heb aangericht te herstellen.
Bereidheid tot bemiddeld contact	Intentie: - Willen deelnemen aan bemiddeld contact	- Ik zou graag deelnemen aan bemiddeld contact met het slachtoffer. - Ik wil graag de schade van het slachtoffer repareren tijdens bemiddeling.

	- Eventuele toekomstige confrontaties met het slachtoffer - In gesprek gaan met het slachtoffer	- Ik zou graag uitleg willen geven aan het slachtoffer tijdens bemiddeling. - Ik wil graag met het slachtoffer in contact komen. - Ik zou graag met het slachtoffer in gesprek willen gaan tijdens dader-slachtofferbemiddeling. - Ik zou graag mijn excuses willen aanbieden aan het slachtoffer tijdens bemiddeling. - Ik heb de behoefte om mijn kant van het verhaal aan het slachtoffer te vertellen. - Ik wil het slachtoffer graag antwoord geven op haar vragen. - Ik wil het slachtoffer laten zien dat ik geen slecht mens ben. - Ik wil graag het beeld dat ik van mijzelf heb repareren door deel te nemen aan bemiddeling. - Om eventuele confrontaties in de toekomst met het slachtoffer te voorkomen, zou ik bemiddeld contact willen aangaan.
--	--	--

Appendix II

Example of the questionnaire

1. In dit onderzoek wordt u gevraagd om u in te leven in het scenario van een dader die een misdrijf heeft gepleegd en zult u naar aanleiding daarvan vragen beantwoorden. Er zijn geen goede of foute antwoorden, het gaat om uw eigen mening en hoe u het scenario ervaart. Het invullen van de vragenlijst zal ongeveer 15-20 minuten duren.

Alle antwoorden die u geeft worden anoniem verwerkt en zullen in geen enkel geval te herleiden zijn naar u als persoon. De gegevens worden uitsluitend gebruikt voor wetenschappelijke doeleinden.

Alvast hartelijk dank voor uw deelname aan dit onderzoek!

Marieke Rosies
Psychology (Conflict, Risk & Safety)
Universiteit Twente

2. Bij deze verklaar ik bovenstaande tekst gelezen en begrepen te hebben. Ik stem geheel vrijwillig in met deelname aan dit onderzoek. Ik behoud me daarbij het recht voor om op elk moment zonder opgaaf van redenen mijn deelname aan dit onderzoek te beëindigen.

- ☐ Ja
- ☐ Nee

3. Wat is uw geslacht?

- ☐ Man
- ☐ Vrouw

4. Wat is uw leeftijd?

.....

5. Wat is uw nationaliteit?

- ☐ Nederlands
- ☐ Duits
- ☐ Anders, namelijk:

6. Wat is uw hoogst genoten opleiding?

- ☐ Basisonderwijs
- ☐ Lager onderwijs (lbo, mavo, mbo, vmbo)
- ☐ Middelbaar onderwijs
- ☐ Hoger onderwijs (hbo)
- ☐ Wetenschappelijk onderwijs (wo)
- ☐ Anders, namelijk:

7. Wat is uw voornaamste dagelijkse bezigheid?

- o Ik werk
- o Ik studeer
- o Ik doe vrijwilligerswerk
- o Ik ben werkloos
- o Ik ben gepensioneerd
- o Anders, namelijk:

8. Hieronder zal een fictief scenario getoond worden. U wordt verzocht zich zo goed mogelijk voor te stellen dat u de dader bent in het scenario, die een misdrijf heeft gepleegd. Neem rustig de tijd om het scenario door te lezen. Na het lezen van het scenario zullen een aantal vragen hierover gesteld worden.

Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je begint je erg schuldig te voelen over wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je voelt je dan ook erg schuldig tegenover het slachtoffer om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken

die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.

9. Geef aan in hoeverre de volgende stellingen op u van toepassing zijn als u de dader was van bovenstaand misdrijf.

	Helemaal mee oneens	Mee oneens	Neutraal	Mee eens	Helemaal mee eens
Ik ben verantwoordelijk voor de schade die is ontstaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik schaam me erg voor wat ik heb gedaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik ervaar een rot gevoel als ik denk aan de daad die ik heb begaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik neem verantwoordelijkheid voor de gevolgen van mijn daad.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik ervaar gevoelens van spijt als ik terugdenk aan het misdrijf.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil graag de schade die ik heb aangericht herstellen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil de verantwoording nemen voor wat ik heb gedaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik heb het gevoel dat ik het moet goedmaken met het slachtoffer.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik ervaar een onaangenaam gevoel sinds het misdrijf heeft plaatsgevonden.	☐	☐	☐	☐	☐
Als ik terugdenk aan het misdrijf voel ik me erg schuldig.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik keur mijn eigen gedrag af.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik voel me verantwoordelijk voor mijn daden.	☐	☐	☐	☐	☐
Het slachtoffer heeft door mijn toedoen schade opgelopen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou het liefst verdwijnen als ik aan mijn eigen gedrag denk.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik voel de behoefte om mijn excuses aan te bieden aan het slachtoffer.	☐	☐	☐	☐	☐

	Helemaal mee oneens	Mee oneens	Neutraal	Mee eens	Helemaal mee eens
Ik vind mezelf als persoon waardeloos.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik denk dat mijn omgeving me afwijst na wat ik heb gedaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik voel me afgewezen door mijn omgeving.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik kan geen respect opbrengen voor mezelf.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik denk dat anderen mij niet meer zullen respecteren.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik denk dat anderen mij als een slecht persoon zien.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou iemand anders de schuld willen geven van wat ik heb gedaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik kan aan het slachtoffer uitleggen waarom ik deze daad heb begaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik acht mijzelf niet in staat om de schade die ik bij het slachtoffer heb aangericht te herstellen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zie mijzelf als een slecht persoon.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou mezelf willen verbergen voor mijn omgeving.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik kan mezelf vergeven voor wat ik heb gedaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik acht mijzelf in staat om mijn gedrag te verbeteren.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou mezelf willen verbergen voor het slachtoffer.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik respecteer mijzelf als persoon	☐	☐	☐	☐	☐

10. De volgende stellingen gaan over de mogelijkheid om na het delict in contact te komen met het slachtoffer in de vorm van dader-slachtofferbemiddeling. Geef aan in hoeverre deze stellingen op u van toepassing zijn.

	Helemaal mee oneens	Mee oneens	Neutraal	Mee eens	Helemaal mee eens
Ik wil graag de schade van het slachtoffer repareren tijdens bemiddeling.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou graag uitleg willen geven aan het slachtoffer tijdens bemiddeling.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou graag mijn excuses willen aanbieden aan het slachtoffer tijdens bemiddeling.	☐	☐	☐	☐	☐
Om eventuele confrontaties in de toekomst met het slachtoffer te voorkomen, zou ik bemiddeld contact willen aangaan.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou graag deelnemen aan bemiddeld contact met het slachtoffer.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik heb de behoefte om mijn kant van het verhaal aan het slachtoffer te vertellen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik zou graag met het slachtoffer in gesprek willen gaan tijdens dader-slachtofferbemiddeling.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil graag het beeld dat ik van mijzelf heb repareren door deel te nemen aan bemiddeling.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil het slachtoffer graag antwoord geven op haar vragen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil graag met het slachtoffer in contact komen.	☐	☐	☐	☐	☐
Ik wil het slachtoffer laten zien dat ik geen slecht mens ben.	☐	☐	☐	☐	☐

11. Er zijn verschillende vormen van bemiddeld contact mogelijk met het slachtoffer, bij elke vorm is een bemiddelaar aanwezig. Geef bij elke van de volgende vormen van bemiddeling aan in hoeverre u gebruik zou willen maken van die vorm:

	Helemaal mee oneens	Mee oneens	Neutraal	Mee eens	Helemaal mee eens
Videobellen: er vindt via skype een online videogesprek plaats tussen u, het slachtoffer en een bemiddelaar.	☐	☐	☐	☐	☐
Brief uitwisseling: u bepaalt zelf de inhoud van een brief, een bemiddelaar is verantwoordelijk voor het bezorgen van de brief en zorgt ervoor dat het slachtoffer een brief terug schrijft.	☐	☐	☐	☐	☐
Groepsherstelbijeenkomst: medestanders (vrienden/familie) van het slachtoffer en u zijn aanwezig bij een gesprek, waarbij ook een bemiddelaar aanwezig is.	☐	☐	☐	☐	☐
Online dialoog: er vindt een online chatgesprek plaats tussen u, het slachtoffer en een bemiddelaar.	☐	☐	☐	☐	☐
Pendelbemiddeling: een bemiddelaar pendelt heen en weer tussen u en het slachtoffer en geeft hierbij boodschappen van beide partijen aan elkaar door.	☐	☐	☐	☐	☐
Video-interactie: u bepaalt zelf de inhoud van een videoboodschap, een bemiddelaar is verantwoordelijk voor het uitwisselen van de videoboodschappen tussen u en het slachtoffer.	☐	☐	☐	☐	☐
E-mailen: u wisselt e-mails uit met het slachtoffer, waarbij een bemiddelaar ervoor zorgt dat het contact goed verloopt.	☐	☐	☐	☐	☐
Face-to-face gesprek: u ontmoet het slachtoffer onder begeleiding van een bemiddelaar.	☐	☐	☐	☐	☐

12. Kunt u een toelichting geven op waarom u wel of geen gebruik wilt maken van bemiddeld contact met het slachtoffer via 'Slachtoffer in Beeld'?

.....

.....

13.

	Helemaal niet	Niet echt	Neutraal	Best wel	Heel erg
In hoeverre heeft u deze vragenlijst serieus ingevuld?	☐	☐	☐	☐	☐

14. Was het slachtoffer, in het scenario dat u zojuist hebt gelezen, een bekende van u?

- ☐ Ja
- ☐ Nee

15. Bent u in het verleden zelf slachtoffer geweest?

- ☐ Ja
- ☐ Nee
- ☐ Zeg ik liever niet

16. Kent u iemand in uw omgeving die slachtoffer is geweest?

- ☐ Ja
- ☐ Nee
- ☐ Zeg ik liever niet

17. Bent u in het verleden zelf dader geweest?

- ☐ Ja
- ☐ Nee
- ☐ Zeg ik liever niet

18. Kent u iemand in uw omgeving die dader is geweest?

- ☐ Ja
- ☐ Nee
- ☐ Zeg ik liever niet

Dit is het einde van de vragenlijst. In dit onderzoek wordt onderzocht welke factoren van invloed zijn na een misdrijf op de bereidwilligheid van daders om mee te werken aan bemiddeld contact met het slachtoffer. Deze factoren bestaan uit emoties (schaamte en schuld) en uit het toekomstig perspectief, moeten dader en slachtoffer na het misdrijf nog met elkaar omgaan of niet? Daarnaast staan de nieuwe methodes van bemiddeling (e-mail, skype gesprekken) tijdens dit onderzoek centraal.

In deze vragenlijst wordt gebruikgemaakt van 4 verschillende scenario's. Een kwart van de ondervraagden krijgt een verhaal te zien dat te maken heeft met schuldgevoelens, een kwart krijgt een verhaal te zien dat te maken heeft met gevoelens van schaamte, een kwart krijgt een verhaal te zien dat ook te maken heeft met gevoelens van schaamte, maar dan in negatieve zin, en tot slot de laatste groep krijgt een neutraal verhaal te zien. Dit wordt gedaan om het effect van verschillende emoties (schuldgevoel, schaamte en negatieve schaamte) op de bereidwilligheid van 'daders' om mee te werken aan bemiddeling, te onderzoeken. Daarnaast is er ook een vierde (controlegroep) om te zien of de scenario's ook echt 'gewerkt' hebben.

Mocht u vragen of opmerkingen hebben omtrent dit onderzoek, stuur gerust een e-mail naar: h.m.rosies@student.utwente.nl.

Nogmaals hartelijk dank voor uw deelname!

Appendix III

Experimental conditions

The situation that the participants in the first research condition (guilt versus future in the contact) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je begint je erg schuldig te voelen over wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je voelt je dan ook erg schuldig tegenover het slachtoffer om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the second research condition (reintegrative shame versus contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows: “Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk,

waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je schaamt je dan ook erg tegenover het slachtoffer en de omgeving, om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the third research condition (stigmatizing shame versus contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk in verband met de Flexwet, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een

deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je voelt je rot en schaamt je vreselijk richting het slachtoffer en de omgeving voor wat je diegene hebt aangedaan. Je zou het liefst willen verdwijnen. Je voelt dan ook niet echt de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the fourth research condition (neutral versus contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar en het blijkt een bekende van je te zijn. Je had haar niet herkend aan haar naam via Marktplaats omdat ze enkel haar voornaam gebruikte. Het slachtoffer is iemand uit je handbalteam, jullie zitten al een paar jaar bij

dezelfde vereniging. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ook vindt ze het feit dat jullie elkaar kennen vanuit het handbalteam en elkaar dus vaak zien, een nare gedachte. Ze heeft de politie op je afgestuurd omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the fifth research condition (guilt versus no contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je begint je erg schuldig te voelen over wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je voelt je dan ook erg schuldig tegenover het slachtoffer om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar die je nog nooit gezien hebt. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ze heeft de politie gevraagd je op te zoeken omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden

zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the sixth research condition (reintegrative shame versus no contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je realiseert je dat dit geen goede daad van je was. Je schaamt je dan ook erg tegenover het slachtoffer en de omgeving, om wat je diegene hebt aangedaan. Je voelt ook de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar die je nog nooit gezien hebt. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ze heeft de politie gevraagd je op te zoeken omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the seventh research condition (stigmatizing shame versus no contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk in verband met de Flexwet, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet

eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

Na een tijdje begint het toch aan je te knagen en voel je je niet meer zo goed bij wat je hebt gedaan. Je voelt je rot en schaamt je vreselijk richting het slachtoffer en de omgeving voor wat je diegene hebt aangedaan. Je zou het liefst willen verdwijnen. Je voelt dan ook niet echt de behoefte om de schade die je bij het slachtoffer hebt aangericht, te herstellen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar die je nog nooit gezien hebt. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ze heeft de politie gevraagd je op te zoeken omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”

The situation that the participants in the eighth research condition (neutral versus no contact in the future) received at the start of the survey in Qualtrics was as follows:

“Je zat al een tijdje in geldnood, je moest je nieuwe auto nog afbetalen en je had her en der nog wat schulden open staan. Je had tijdelijk een uitkering vanwege ontslag op je werk, waardoor je er financieel behoorlijk op achteruit bent gegaan. De nood was op dat moment erg hoog en daardoor heb je een andere manier gevonden om toch snel aan geld te kunnen komen.

Je hebt een account aangemaakt op de tweedehands verkoopsite Marktplaats en daar heb je vervolgens een iPad op aangeboden. Je kreeg verrassend veel reacties van potentiële kopers. Uiteindelijk heb je besloten in te gaan op het bod van een koper die de iPad niet zelf kon ophalen. De koper wilde het geld naar je overmaken zodat jij de iPad kon opsturen via de pakketdienst. Uiteraard heb je deze iPad niet verzonden naar de koper, je hebt deze iPad niet eens in je bezit. Maar het geld heb je gelukkig wel ontvangen, waardoor je in ieder geval een deel van je schulden kunt aflossen.

De koper van de iPad heeft het er niet bij laten zitten en heeft na vele pogingen om met je in contact te komen de politie ingeschakeld om jou op te sporen. Via je rekeningnummer en account op Marktplaats heeft de politie je naam en adres weten te achterhalen. Op een dag staat de politie bij je op de stoep voor een verklaring en wil je graag ondervragen over deze kwestie. Het slachtoffer is een vrouw van 24 jaar die je nog nooit gezien hebt. Ze zocht een iPad voor een klein prijsje die ze nodig heeft voor haar werk. Ze dacht dat ze het wel kon vertrouwen en heeft er niet bij nagedacht dat het ook om oplichting kon gaan.

De 24-jarige vrouw zou graag met je in contact willen komen om te praten over wat er gebeurd is. Ze wil graag weten waarom je het hebt gedaan. Ze heeft de politie gevraagd je op te zoeken omdat ze op geen enkele andere manier meer met je in contact kon komen. Het

slachtoffer heeft gevraagd of je bereid bent om met haar een gesprek aan te gaan in de vorm van bemiddeling. Deze bemiddeling wordt uitgevoerd door de organisatie Slachtoffer in Beeld, de bemiddelaar is ook iemand die voor deze organisatie werkt. Deelname aan dader-slachtoffer bemiddeling gebeurt op een vrijwillige basis. De gesprekken die gevoerd worden zijn vertrouwelijk en de bemiddelaar die je vanaf het begin tot het eind bijstaat, is neutraal.”